

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

529

Hely

Idő

"1936"

Személy

Helyszám

Szerző: *Mihály László*Cím: *Hatvan év után ujévkor elnémul a budai delet jelző ágyuszó.*Forrás: *Nemzeti Újság*

Bp

1936 XII. 24

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Sófővárosi házi nyomda 1926 — 8891

Hatvan év után ujévkor elnémul a budai delet jelző ágyuszó

Mindennap háromnegyed tizenkét órakor délelőtt a II. ker. Toldy Ferenc reálgymnázium fizikatanára a gimnáziumi altiszt kíséretében felmegy a fizikai szertárba, amelynek berendezéséhez tartozik egy kis acélágyúcső. Az ágyú meg van már töltve, a tanár figyelni az órát, amely közép-európai időszámítás szerint pontosan mutatja az időt, aztán a gyújtólukhoz nyomja a kanócot, mire eldördül a lövés.

— Tizenkét óra . . .

Ezt mormolják a környéken lakók vagy járókelők ilyenkor, s ha van, előveszik órájukat és utána igazítják. Mert az *ágyulövés pontos*. Csalhatatlan. „Löttek már? — kérdezték tőlem is egyszer, amikor még ujone voltam Pesten és nem ismertem a „dörgést“. Ez annyit jelentett, hogy elmúlt-e dél, vagy pedig itt van már a levestálalás ideje.

Igy ment ez már *hatvan éve*. Az ódon külsejű intézet ágyúcsője hűségeesen megdördült minden délben s rá megkondultak a környékbeli harangok. Vasárnap délben különösen elgyönyörködhetett az ember ebben a megragadó zenében. Az ágyúcsattanásra fölröppent néhány galamb, aztán reá mély bugással megszólalt a Nagyboldogasszonytemplom harangja. Ez kezdte s utána az ércnyelvek bugását átvette a többi torony is. A Vár, a vizivárosi utcák élete ugy hozzá igazodott ehhez a déli ágyúcsőhöz, hogy enélkül az élet is szinte elképzelhetetlennek látszott.

Mostanság, amikor arra vitt az utam dél felé, különös megilletődöttséget vettem észre egy-egy arcon, idősebb budai polgáren, aki ott baktatott a Hunyadi János-uton.

— Na, *ezt se halljuk sokáig . . .* Ez is megszűnik.

Panaszkodik. Már nemesak ő, többen is mondják tőzgyökeres budai polgárok szomoruan, hogy Buda, a Viziváros közönsége *megint szegényebb lett valamivel*. A delet jelző ágyúcsővel. Mégpedig „a rideg anyagiak“ miatt. Semmi sincs ingyen. Ez az ágyulövés is pénzbe került, mégpedig, mint megtudtuk, a főváros pénzébe. Nem sok az egész, azt mondják, alig 300 pengőt tesz ki ez az összeg egy évben, azonban a polgármester törölte a költségvetésből.

December 24-én a rádió is helyszíni közvetítést ad a Toldy Ferenc-reáliskolából s a hangszóró elviszi a delet jelző ágyú hangját a legtávolabb helyekre is a magyar nyelvhatárnak. A budai ágyulövést meghallják az elszakított területeken élő magyarok is, mielőtt örökre elnémulna ércorka. Ez lesz, vagy inkább ez volt a legnagyobb dicsősége hatvan éves életében. Budán, azonban mégis azt szeretnék, ha ez a közvetítés ne lenne az *elmúlást görög-tüzesen megszépítő szomorú ünnep*, hanem továbbfolytatása a kedves hagyománynak. Remélik, hogy a végső szó még nem hangzott el, bár a tizenkét óra eljutott a — tizenkettedik órához . . .

Mihály László.